

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/215/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417206082
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1417206082.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu: Západoslovenská distribučná a.s., so sídlom ul. Čulenova č. 6 , Bratislava, IČO : 36 361 518, zastúpený : GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., so sídlom ul. Kováčska č. 53, Košice, IČO : 36 730 564, proti žalovanej : H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. J. Č.. XX, L., o zaplatenie istiny 429,64 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 7C/26/2017-33 zo dňa 7. júna 2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa lehoty na plnenie zmeňuje tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 429,64€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 23.11.2015 do zaplatenia a to v pravidelných splátkach vo výške 35,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci, pod stratou výhody splátok, počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku. V časti úrokov z omeškania a náhrady trov konania rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje. Žalobca nemá voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 429,64€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p. a. zo sumy 429,64 € od 23.11.2015 do zaplatenia, a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným unesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že z listinných dôkazov a to z Protokolu o zistení neoprávneného odberu v zmysle zákona o energetike číslo záznamu XXXXXX , odberateľ : XXXXXXXXXXXX, nesporne vyplýva, že žalovaná odoberala elektrickú energiu bezplatne uzatvorenej zmluvy o združenej dodávke elektriny a stav číselníka VT bol : XXXXXX (uvedené vyplýva z vyhotoveného protokolu o zistení neoprávneného odberu zo 16.07.2015, ktorý bol spísaný za prítomnosti dcéry žalovanej L. F.S.). V Protokole o zistení neoprávneného odberu sa uvádza nasledovný stav : Na odbernom mieste bola ukončená zmluva a bola odoberaná elektrická energia bez zmluvy. Bola vyhotovená aj fotografická dokumentácia za prítomnosti dcéry žalovanej. Ďalej uviedol, že žalobca je prevádzkovateľ distribučnej sústavy v zmysle § 40 ods. 9 zák.č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov je oprávnený vykonať kontrolu odberného miesta a žalovaná ako odberateľ je povinná umožniť žalobcovi prístup k určenému meradlu a k odbernému elektrickému zariadeniu. Žalobca je prevádzkovateľom distribučnej sústavy na základe povolenia na distribúciu elektriny vydaného Úradom pre reguláciu sieťových odvetví a na rozdiel od dodávateľa elektrickej energie poskytuje dodávku elektriny odberateľom na základe zmluvy o dodávke elektrickej energie, žalobca nie je oprávnený uzatvárať s odberateľmi zmluvy o dodávke elektriny, preto nevystupuje vo vzťahu k odberateľom ako dodávateľ elektrickej energie. Z obsahu Výzvy na úhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom vyplýva, že žalobca svoj nárok na náhradu škody, ktorý mu vyplýva ex lege z ustanovenia § 46 ods. 2 zák.

o energetike vyčíslil v súlade s ust. § 1 vyhl.č. 292/2012 Z.z. a vyzval žalovanú na úhradu škody vyúčtovaním č. XXXXXXXXXXXX na sumu 429,64€ s dátumom splatnosti 22.11.2015. Žalovaný dlžnú sumu žalobcovi neuhradil napriek výzve na zaplatenie - Pokus o zmier zo dňa 23.10.2015.

1.2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 46 ods. 1,2,3 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 1 ods. 1 vyhl.č. 292/2012 Z.z. ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny v znení neskorších predpisov, § 415 § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, keď s ohľadom na ustálenú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, ktorý je prevádzkovateľ distribučnej sústavy (§ 40 ods. 9 zák.č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov) a je oprávnený vykonať kontrolu odberného miesta a pasívnu vecnú legitímáciu - žalovanej ako odberateľa, ktorá je povinná umožniť žalobcovi prístup k určenému meradlu a k odbernému elektrickému zariadeniu a skutočnosť, že bol zistený a zadokumentovaný neoprávnený odber žalovanou, súd dospel k záveru, že za tento neoprávnený odber vznikla žalobcovi škoda (bola vyčíslená a vyfakturovaná). Dňa 16.07.2015 bola vykonaná kontrola odberného miesta č. XXXXXXXXXXXX pri ktorej bolo zistené, že žalovaná odoberala elektrickú energiu bez platne uzatvorenej zmluvy o združenej dodávke elektriny (uvedené vyplýva z vyhotoveného protokolu o zistení neoprávneného odberu zo 16.07.2015). v ktorom sa uvádza nasledovný stav : Na odbernom mieste bola ukončená zmluva a bola odoberaná elektrická energia bez zmluvy. Bola vyhotovená aj fotografická dokumentácia. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou je založený vznikom škody na strane žalobcu v dôsledku protiprávneho konania žalovaného, je vzťahom zodpovednostným, žalobcov nárok na náhradu škody vyplýva ex lege z ustanovenia § 46 ods. 2 zák. o energetike. Výška škody spôsobená neoprávneným odberom elektrickej energie bola vyčíslená v súlade s ust. § 1 vyhl.č. XXX/XXXX Z.z. ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny. Žalovaná neoprávnené odoberala elektrinu, protiprávne využívala distribučnú sústavu prevádzkovanú žalobcom, čím spôsobila straty v distribučnej sústave, pričom neuhrádzala jednotlivé zložky ceny za distribúciu elektrickej energie, platby za ďalšie služby a odvody podľa osobitných predpisov, ktoré by jej boli fakturované ako oprávnenému odberateľovi. Žalobca vynaložil v dôsledku neoprávneného odberu náklady na zisťovanie neoprávneného odberu, nakupuje elektrinu na krytie strát (§ 31 ods. 1 písm. b/ zák. o energetike), ktoré vznikajú v dôsledku neoprávnených odberov.

1.3. Žalobcovi vznikla škoda spôsobená neoprávneným odberom vo výške 429,64,-€. Žalobca vyzval žalovanú na úhradu škody vyúčtovaním č. 9915071216 na sumu 429,64,-€ s dátumom splatnosti 22.11.2015. Dcéra žalovanej L. F. v emailovom podaní z 23.02.2018 súdu oznámila, že žalovaná suma bola uhradená. Žalovaná v predĺženej lehote do 05.04.2018 doklad o vykonanej úhrade súdu nepredložila. S poukazom na uvedené, súd mal za to, že žalovaná dlžnú sumu žalobcovi neuhradila napriek výzve na zaplatenie - Pokus o zmier zo dňa 23.10.2015. Omeškanie dlžníka s plnením záväzku má zo zákona za následok obsahovú zmenu práv veriteľa a povinností dlžníka, respektíve ich doplnenie novými právami a povinnosťami. Omeškaním teda nastáva zo zákona zmena obsahu právneho vzťahu, a to taká, že povelďa trvajúcej povinnosti splniť záväzok vznikajú aj nové (ďalšie) práva a povinnosti, bez ohľadu na to, či dlžník omeškanie zavinil alebo nie. Žalobca si v žalobe uplatnil úrok z omeškania (§ 517 Obč.zák., §3 nar.vl.87/1995 Z.z.). Zodpovednosť za neoprávnený odber elektrickej energie bez uzatvorenej zmluvy o dodávke alebo združenej dodávke elektriny je objektívna zodpovednosť, a teda odberateľ elektrickej energie je zodpovedný za protiprávny stav vzniknutý v dôsledku pôsobenia správania, ktoré objektívne právo nepovoľuje a to bez zreteľa na subjektívny predpoklad spočívajúci v jeho zavinení a bez možnosti liberácie. S poukazom na ustálený skutkový stav listinnými dôkazmi (ku dňu rozhodnutia súdu nebola zo strany žalovanej preukázaná úhrada dlžnej sumy žiadnym listinným dôkazom, na ktorý poukazovala dcéra žalovanej napriek predĺženej lehote na vyjadrenie sa), bolo nesporne zistené, že na už opísanom odbernom mieste žalovanej došlo k neoprávnenému odberu elektriny, a to z dôvodu, že žalovaná odoberala elektrickú energiu bez platne uzatvorenej Zmluvy o združenej dodávke elektriny (fotografické zábery sú súčasťou súdneho spisu a protokol) a došlo k naplneniu neoprávneného odberu, a preto súd zaviazal žalovanú, ktorá sa s plnením dostala do omeškania, k zaplateniu sumy 429,64,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p. a. zo sumy 429,64,- € od 23.11.2015 do zaplatenia, a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

1.4. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p. a žalobcovi, ktorého čistý pomer úspechu vo veci bol 100%, priznal plný nárok na náhradu trov konania ako plne úspešnej strane s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku v časti lehoty na plnenie, v časti úrokov z omeškania a náhrady trov konania podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá žiadala aby odvolací súd rozhodol tak, že jej nariadi zaplatenie čistej dlžobnej čiastky 429,64€, (s možnosťou splátok), bez pridania, navýšenia poplatkov a súdnych trov. Uviedla, že majiteľkou odberného miesta, ktoré je predmetom sporu sa medzičasom stala jej dcéra L. F., ktorá jej dlhodobo pomáhala udržiavať záhradu s chatkou, s odberným miestom, v F. na X. XX- M.. Na tomto mieste bola podľa žaloby ukončená zmluva a bola odoberaná el. energia bez zmluvy. Ďalej uviedla, že v roku 2012 sa presťahovala k dcére, aby ju dcére mohla doopatrovať. Jej zdravotný stav sa zhoršoval a navyše dcéra v júni 2013 utrpela úraz chrbtice, ktorej liečba trvala skoro jeden rok. Pre objektívne ťažkostí v celej rodine, úplne ušli našej pozornosti platby, resp. neplatby týkajúce sa odberného miesta. Keď prišla dcéra L. F. po dlhej pauze do chatky 16.7.2015, dostavil sa zrazu aj pracovník Západoslovenskej distribučnej, skonštatoval neoprávnený odber, prívod elektriny okamžite odpojil, vyžiadal si dcérin podpis Protokolu o zistení neoprávneného odberu v zmysle zákona o energetike, odporučil kontakt na zákaznícku linku Západoslovenskej distribučnej a ZSE. Dcéra okamžite situáciu riešila a na základe odporúčania pracovníčky zákazníckeho centra dňa 17.7. 2015 priamym vkladom v Tatrabanke uhradila sumu, akú pracovníčka určila, teda 126,27€. Vôbec ale pritom nebola informovaná, že na odbernom mieste bol nejaký neoprávnený odber od 13.5.2013 - do 16.7.2015 a ako dlžnú čiastku uviedla iba sumu 126,27 € a nie aj sumu 429,64 €. Darovacou zmluvou zo dňa 15.10.2015 sa stala dcéra L. F. majiteľkou a doteraz je odber elektriny plne hrađený, v poriadku.

2.1. Žalovaná uviedla, že nevedela že by bola komukoľvek niečo dlžná, nikdy som neobdržala výzvu na úhradu škody, a už vôbec nie opakovane, keď Pokus o zmier zo dňa 23.10.2015 bol na jej meno adresovaný na adresu J. XX, L.. Tak isto jej nebol nikdy doručený a prvý krát som sa o ňom dozvedela až z prílohy v liste s výzvou na vyjadrenie sa k žalobe zo dňa 1.2.2018, doručenej dňa 5.2.2018. na adr. J. X. Y. L.. Po čase takmer 3 rokov, žalobca požadoval 429,64€ s prísl. za neoprávnený odber. Dcéra s vedomím, že v roku 2015 pohľadávku za neoprávnený odber uhradila, odoslala 23.2.2018 mailom informáciu, že táto dlžnú čiastku uhradila, inak by na odbernom mieste nebola znovu zavedená elektrina. V pobočke banky, cez ktorú platbu 17.7.2015 uskutočnila vkladom hotovosti potvrdenie o úhrade v predĺženej lehote na vyjadrenie stihla získať. Banka vydala potvrdenie o zaplatení sumy 126,27€ zo dňa 17.7.2017 dňa 3.4.2018. Keďže suma na výpise nezodpovedala, výške aká je v žalobe teda 429,64 €, myslela si, že to nie je požadovaný doklad a tak ho neodoslala. Až po obdržaní rozsudku a zápisnice z jeho verejného vyhlásenia si uvedomila, že počiatok tohto sporu spočíva v tom, že dcére hneď na začiatku - 17.7.2015 nebola informátorkou správne stanovená suma, ktorú bolo treba uhradiť. Žalovaná namietala, že nebola žiadnou cestou informovaná o začatí, mieste a dátume súdneho konania a bola jej doručená až žaloba na adr. J. X. Záverom uviedla, že výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny, trval r od 13.5.2013 do 16.7.2015 ale ona nemá vedomosť o tom, že by jej v roku 2013 prestala platiť zmluva, ktorá ju k odberu elektriny oprávňovala. A ani v tomto prípade mi zo strany Západoslovenskej distribučnej nebolo doručené oznámenie o skončení platnosti zmluvy prípadne výzva na obnovenie resp. znovu uzatvorenie zmluvy.

3. Žalobca nevyužil svoje právo a k odvolaniu žalovanej sa nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (v časti lehoty na plnenie, príslušenstva, náhrady trov konania) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že je daný dôvod na zmenu rozsudku ale len v časti lehoty na plnenie.

5. Ako vyplýva zo samotného obsahu odvolania žalovanej táto nenapáda samotnú výšku škody ale žiada aby jej bolo umožnené túto škodu hradiť v splátkach.

6. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p. lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

7. Civilný sporový poriadok na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku neobsahuje ustanovenie, ktoré by výslovne zmieňovalo možnosť súdu určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach. Pomerne podrobne precizované znenie § 160 ods. 1 O.s.p. výslovne upravujúce možnosť vykonania plnenia v splátkach našlo svoj ekvivalent v 232 C.s.p., ktoré obsahuje podstatne strohejšiu právnu normu umožňujúcu súdu v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu na plnenie ako tri dni od právoplatnosti rozsudku. Toto ustanovenie bližšie nešpecifikuje, akým spôsobom môže byť lehota na plnenie odložená. Okrem zrejmejšieho spôsobu, ktorým je jednoduché predĺženie lehoty na plnenie z troch dní na dlhší časový úsek, nič nevyklučuje, aby v prípade peňažného plnenia súd rozhodol o povinnosti plniť rozsudkom priznanú sumu v splátkach. V tomto prípade nedôjde v konečnom dôsledku k ničomu inému, než k

predĺženiu lehoty na plnenie, čo je plne v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p.. Pri rozhodovaní o odklade vykonateľnosti pri peňažných plneniach sa práve splátky, a nie odloženie celého plnenia, javia ako vhodný nástroj na dosiahnutie uspokojenia žalobcu v primeranej lehote a súčasné umožnenie žalovanej vyhnúť sa nepriaznivým následkom núteného výkonu rozhodnutia. Takýto výklad § 232 ods. 3 C.s.p. plne zodpovedá výkladovým pravidlám uvedeným v čl. 3 C.s.p.. Ustanovenie § 232 ods. 3 C.s.p. neobsahuje presný výpočet podmienok, za splnenia ktorých súd môže odložiť vykonateľnosť rozhodnutia. Zákon tu dáva súdu priestor na uplatnenie svojej úvahy, ktorá by mala byť zameraná na dosiahnutie spravodlivého a primeraného usporiadania pomerov medzi stranami sporu. Súd by sa mal riadiť spravidla najmä osobnými, majetkovými či príjmovými pomermi oboch strán sporu. Mal by prihliadať na to, ako uložené plnenie zasiahne do sféry povinného, ako aj na to ako prípadné odloženie vykonateľnosti zasiahne do sféry oprávneného. Každé odloženie vykonateľnosti rozhodnutia predstavuje zásah do oprávneného záujmu subjektu, ktorému bolo priznané plnenie, na jeho čo najskoršie uspokojenie. Preto takýto zásah musí byť odôvodnený dôležitými dôvodmi na strane povinného. Zistenia súdu sa následne premietajú do rozhodnutia, či odklad vykonateľnosti povolí a v prípade peňažného plnenia aj do rozhodnutia o výške a frekvencii splátok. Vzhľadom na potrebu zabezpečiť možnosť núteného výkonu rozhodnutia v prípade jeho dobrovoľného neplnenia zo strany povinného, sa javí ako nevyhnutné vo výroku odkladajúcom vykonateľnosť súdneho rozhodnutia v splátkach uviesť i sankciu straty výhody splátok pre prípad ich neplnenia, nakoľko bez tejto sankcie by mal oprávnený možnosť domáhať sa núteného výkonu len vo vzťahu k riadne nesplneným splátkam, čím by bolo bezpochyby neprimerané zasiahnuté do jeho práv.

7.1. Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolaciemu súdu nič nebráni vyhovieť žiadosti žalovanej a aplikovať ustanovenie § 232 ods. 3 C.s.p. takým spôsobom, že uloží žalovanej platiť dlžnú peňažnú sumu v splátkach pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky. V posudzovanej veci má žalovaná vôľu zaplatiť dobrovoľne žalobcovi súdom priznanú finančnú sumu, avšak podľa jej tvrdenia mu jej momentálna situácia neumožňuje zaplatiť celú sumu naraz. Svoje nepriaznivé osobné pomery odôvodnila svojim vysokým vekom (91 rokov) a výškou svojho dôchodku. Pokiaľ ide o nepriaznivú finančnú situáciu žalovanej, odvolací súd má za to, že nie je potrebné touto sa do hĺbky zaoberať, nakoľko je odôvodnené a rozumné predpokladať, že keby to majetkové a príjmové pomery žalovanej dovoľovali, svoj dlh by žalobcovi riadne splatila. Zákon neukladá súdu vykonať podrobné dokazovanie vo vzťahu k dôvodom pre odklad vykonateľnosti, pričom takýto postup, kedy by dokazovanie odôvodnenosti odkladu vykonateľnosti rozhodnutia svojim rozsahom presahovalo dokazovanie vo veci samej, sa javí byť značne nehospodárny.

7.2. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty na plnenie v zmysle § 388 C.s.p. zmenil tak, že tak, že zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi istinu 429,64€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 23.11.2015 do zaplatenia a to v pravidelných splátkach vo výške 35,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci, pod stratou výhody splátok, počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, keď vyššie splátky by vzhľadom na vek, príjmy žalovanej neboli možné a splátky v tejto výške zabezpečujú pre oprávnenú osobu väčšiu istotu dobrovoľného splnenia uloženej povinnosti.

8. Vo zvyšnej napadnutej časti týkajúcej sa úrokov z omeškania a náhrady trov konania odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

9. V prípade úrokov z omeškania odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka podľa ktorého dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

9.1. Omeškanie dlžníka nastáva vtedy, ak dlžník svoj dlh riadne a včas nesplní a neexistujú žiadne relevantné okolnosti, ktoré by bránili jeho splneniu. Omeškanie dlžníka nastáva teda automaticky, priamo zo zákona a nevyžaduje sa žiadny právny úkon zo strany veriteľa. Dlžník sa dostáva do omeškania uplynutím času plnenia. Omeškanie dlžníka spôsobuje zmenu v obsahu záväzku, tak pokiaľ ide o oprávnenie veriteľa, ako aj povinnosti dlžníka, a vznik nárokov zo zodpovednosti za omeškanie. Jedným z týchto nárokov sú úroky z omeškania. Úroky z omeškania sú v zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka zákonným dôsledkom omeškania s plnením peňažného dlhu. Nárok na úroky z omeškania pri omeškaní s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo omeškanie spôsobilo. Úroky z omeškania možno priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Základným predpokladom vzniku nároku na úroky z omeškania je teda existencia omeškania s plnením

peňažného dlhu a základným predpokladom takéhoto omeškania je existencia pohľadávky, t.j. práva na peňažné plnenie a jej zročnosť (splatnosť).

9.2. V prípade omeškania s plnením peňažného záväzku sa mení obsah záväzku v tom zmysle, že na strane dlžníka pribudne povinnosť plniť popri peňažnom dlhu aj úroky z omeškania. Na strane veriteľa pribudne oprávnenie požadovať od dlžníka popri plnení peňažného dlhu aj úroky z omeškania. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca si úroky z omeškania uplatnil nebol dôvod tieto mu nepriznať, odvolací súd dospel k názoru, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti úroku z omeškania je vecne správny a to pokiaľ ide o čas vzniku nároku ako i jeho výšku, keď žalovaná nepreukázala žiadny spôsobom, že sa v byte na J. Č.. XX Y. L. v čase doručovania predžalobnej výzvy (č.l. 5 spisu) nezdržovala, a naopak z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov (č.l. 16 spisu) vyplýva, že k trvalému pobytu na J. Č.. X Y. L. bola prihlásená až dňa 26.5.2017. Je nepochybné, že žalovaná sa s plnením dostala do omeškania a dôvodne teda súd prvej inštancie žalovanú zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania.

10. V prípade náhrady trov konania súd prvej inštancie správne rozhodol, keď v súlade s ustanovením § 255, § 262 C.s.p. a vzhľadom na celkový úspech žalobcu zaviazal neúspešnú žalovanú na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

10.1. Vzhľadom na obsah odvolania žalovanej odvolací súd skúmal či nie sú dané dôvody nepriznania náhrady trov konania žalobcovi podľa § 257 C.s.p.. Predmetné ustanovenie je výnimkou zo zásady zodpovednosti za výsledok konania a umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa strane sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, túto náhradu nepriznal. Úvaha súdu, či ide o výnimočný prípad a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vždy zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočnú povahu. Pri skúmaní, či sú v konkrétnej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa, je potrebné prihliadať jednak k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán sporu, ako aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu nároku, k postojom strán pred začatím a v priebehu konania a pod., pretože iba tieto kritéria sú určujúce pri aplikácii postupu v zmysle § 257 C.s.p.. Žalovaná, ktorej bola žaloba riadne doručená dňa 6.2.2018 a to ja napriek tomu, že jej bola predĺžená lehota na vyjadrenie k žalobe do 5.4.2018 zostala v konaní nečinná, k žalobe sa nevyjadrila a aj vzhľadom na tento jej postoj v konaní odvolací súd nevzhliadol žiadne dôvody osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 C.s.p. strane, ktorá by na ňu inak mala nárok.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca preto by mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018). Vzhľadom na uvedené, keďže z obsahu vyplýva, že žalobcovi aj vzhľadom na jeho postavenie v konaní trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na spôsob rozhodnutia o trovách odvolacieho konania už o výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné rozhodnúť súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).